

اسلام و حقیقت

داستانهای قرآنی و اثبات معجزه بودن قرآن

کشفی مهم در مورد داستان حضرت موسی (باور نکردنیست)

مستندات علمی و باستان شناسی- (چگونه فرعون و لشکریانش گرفتار عذاب الهی شدند؟) منطقه "نوبیه" در عربستان برای تمام پیروان مذاهب الهی و بخصوص پیروان حضرت موسی (ع) مکان مقدسی میباشد .

این منطقه همانجایی است که حضرت موسی (ع) و پیروانش بعد از گذشتن از دریای سرخ و نجات از دست فرعون و همراهانش ، محل سکونت او و یارانش شد . امروزه مردمان سایر کشورها با مذاهب مختلف از قبیل مسلمان و مسیحی و یهودی به این مکان می آیند تا یادگار آن دوران را بچشم ببینند . مکانی که هنوز هم میتوان خشم الهی را در آنجا احساس کرد . ستونی که یاران حضرت موسی (ع) به دستور او ساختند (این ستون را امروز با نام کلومن یا یادگار موسی کلیم میشناسند)

تا یادگار عذاب و رحمت الهی - برای نسل امروز باشد - شاید همین احساس باعث شد تا " رونی وایت " از خود بپرسد آیا براستی عذابی در کار بوده است؟! در اطراف او یک ستون و خرابه های باقی مانده از روزگاران بسیار دور قرار داشت - و روبروی او دریای قرار گرفته بود با نام دریای سرخ ... آیا این دریا از وسط به دو نیم شده بود تا یکی از عزیزترین بندگان خدا به همراه یارانش از میانش بگذرند!! و سپس فرعون و لشکریان با یکی از وحشتناکترین عذابهای پروردگار روبرو شوند.؟! (و اترک البحر رهوا" انهم جند مغرقون و دریا را به آرامی ترک کن آنها لشکری هستند که غرق خواهند شد . 25 / دخان) همین سؤال باعث شد تا یکی از سختترین و پیچیدترین عملیات باستان شناسی توسط "

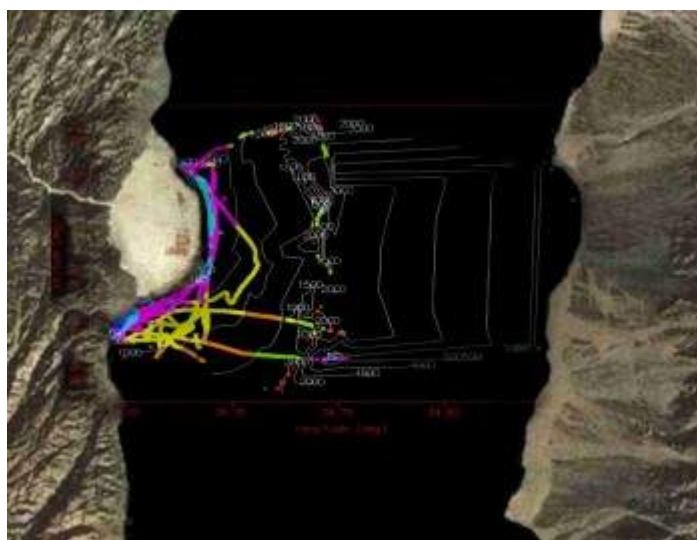
رونی وایت " و یارانش آغاز شود .

در بین محققان و اندیشمندانی " رونی وایت " چهره شناخته شده ای میباشد .. اولین کار تحقیقاتی او جستجو برای یافتن نشانه های از کشتی حضرت نوح (ع) بود . او موفق شد مدارک و مستندات را که قبل از او بصورت پراکنده منتشر شده بود را بصورت کتابی کامل منتشر کند . ایا او می توانست نشانه های از عذاب الهی را که دشمنان حضرت موسی (ع) گرفتار آن شده بودند را بیابد؟! این عملیات تنها یک عملیات باستان شناسی نبود - بلکه معبری بود به عمق حقیقت تاریخ ... " وایت " برای تعیه بودجه این کار عظیم نیاز به یک حامی مالی قوی و یک تیم زبده از محققین سایر علوم و رشته های دیگر داشت . کارشناسان موزه لور پاریس این کار را یک کار نشدنی و یک تلاش بیهوده می دانستند - زیرا وایت تصمیم داشت دریای سرخ را وجب به وجب جستجو کند و پیدا کردن آثار یک چنین پدیده ای انهم در عمق دریا و با گذشت چیزی حدود 3500 سال تقریباً" یک کار محال بنظر میرسید . عاقبت یک میلیاردر سعودی بنام "محمد سلیمان" حاضر شد بودجه این عملیات گسترده را تقبول کند . محققین و دانشمندانی از کشور فرانسه - المان - امریکا حاضر شدن وایت را در این راه همراهی کنند . ابتدا باید مشخص می شد که حضرت موسی (ع) و یارانش از کجا به راه افتاده اند و کدام فرعون مغضوب پروردگار شده است .. کوچکترین مدرک میتوانست آنها را به سر منزل اصلی برساند .. همانگونه که در بالا عنوان شد منطقه " نویبه" در عربستان آخرین ایستگاه حضرت موسی (ع) و یارانش بوده است . یک مورخ یونانی اشاره کوتاهی به این واقعه عظیم کرده است . او میگوید : حضرت موسی (ع) و یارانش از شمال منطقه جیزه (هیلیوپولیس) براه

افتاده و بعد از گذشتن از کوه ها و بیابانهای سینا خود را به منطقه ای (هایروت) نزدیک به ابهای خلیج عقبه رسانده اند - مورخ یونانی - اینجا را محل غرق شدن لشگریان فرعون می داند . روایت دیگر که توسط مورخان مصری بعد از گذشت 1800 سال بعد از ان واقعه نگارش شده است , حکایت از ان دارد که حضرت موسی (ع) از منطقه نزدیک جیزه حرکت کرده و بعد از گذشتن از رودخانه سینا (امروزه این رودخانه را با نام خلیج سوئز میشناسیم) وارد منطقه بنام الطور در صحرای سینا شده و سپس خود را به نزدیکی خلیج عقبه امروزی رسانده و بعد از گذشتن از ان در " نویبه " سکنا گزیدن . بررسی چنین منطقه ای با چنین ابعادی که شامل دو منطقه دریایی میشود تقریباً " یک کار غیر ممکن بنظر می رسد . " رونی وایت " در کتابش میگوید : بعد از کسب اجازه مسئولین مصری و عربستان سعودی بیش از 3000 پرواز بر روی منطقه انجام شد, اما هیچ نشان قابل اعتمادی بدست نیامد . " روسی پترسون " یکی از همراهان " وایت " با ابزار آلات پیشرفته تمام ساحل عقبه را چه در مرز مصر و چه در مرز سعودی با وسواس زیاد مورد کتکاش قرار داد . تیم دیگری تاریخ مصر باستان را مطالعه میکردند . انها میخواستند بدانند کدام فرعون مورد غضب پروردگار یکتا قرار گرفته بود .

(77) طه : جزء 16

و در حقیقت به موسی وحی کردیم که :بندگانم را شبانه ببر، و راهی خشک در دریا برای آنان باز کن که نه از فرارسیدن [دشمن] بترسی و نه] از غرق شدن [بیمناک باشی. نقشه های که توسط ماهواره ها تعیه شده بود - به تیم تحقیقاتی " رونی وایت " جان تازه ای بخشید . در این تصاویر نقطه ای در خلیج عقبه که به دریای سرخ منتهی می شد وجود داشت که عمق ان نسبت به مکانهای دیگر کمتر بود -

ایا حضرت موسی (ع) و یارانش از این منطقه عبور کرده بودند؟ ایا فرعون و لشکریانش در این مکان به عذاب الهی گرفتار شده بودند؟! این سئوالاتی بود که " رونی وایت " و تیم همراهش را لحظه ای آرام نمی گذاشت . چهار غواص با ملیتهای گوناگون کار اکتشاف دریایی را به سرپرستی " جاناتان گری " به عهده داشتند . اولین غوص در امتداد مرزهای ساحلی سینا انجام شد , " جاناتان گری " میگوید : کار بسیار سخت و طاقت فرسایی بود - کار باستان شناسی انهم در زیر اب انسان را خیلی زود خسته می کند - اما همه ما سختی کار را میدانستیم - گاهی باید ماسه ها را تا عمق 5 متری کنار میزدیم - گاهی باید صخره ای را جابجا میکردیم .. کار زیر آب به دلیل شرایط متفاوت بسیار سخت و طاقت فرساست و بویژه این که در چنین کاوشهایی باید نهایت ظرافت و دقت را نیز در نظر داشت. برای این منظور گروههای فنی و علمی زیادی باید با یکدیگر همکاری میکردند . بعد از گذشت 6 ماه اولین نشانه ظاهر شد . یکی از غواصان مرجان عجیبی را در عمق اب مشاهده کرده بود, ان مرجان در واقع چرخ ارابه ای بود که افسران بلندپایه مصری اجازه سوار

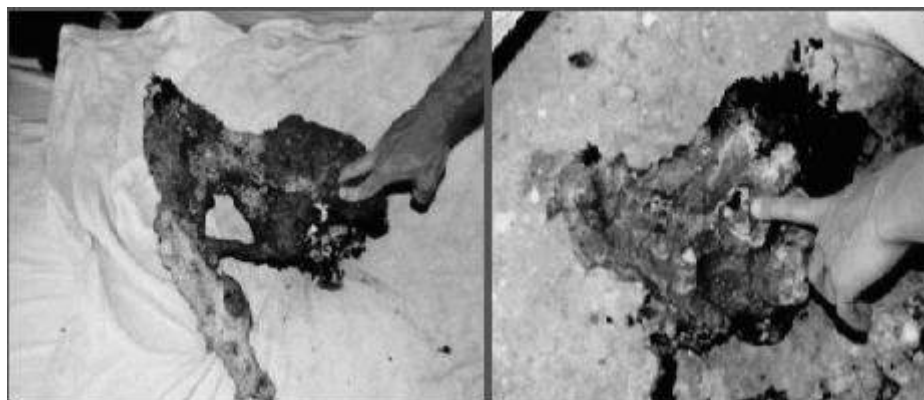
شدن بران را داشتند .

بلافاصله پمپ های تخلیه ماسه کار لایروبی را آغاز کردند . اخبار این اکتشاف خیلی زود به مقامات سعودی رسید و منطقه بسرعت در محاصره ماموران امنیتی قرار گرفت . " رونی وایت " میگوید : بعد از 34 روز من هم لباس غواصی بتن کردم و همراه غواصان به زیر اب رفتم . باور کردنی نبود - چرخهای ارابه ها - سپرهای نظامی و وسایلی که بخاطر شرایط محیطی فرم خود را از دست داده بودند . غواصان توانسته بودند مقداری استخوان اسب و همچنین استخوان انسانی را از عمق دریا بالا بیاورند . نام " رونی وایت " و همراهانش برای همیشه در تاریخ ثبت شده بود .. آنها توانسته بودند مدارکی از یک عذاب الهی را برای نسل امروز جمع اوری کنند .

بازسازی یک فاجعه الهی

بعد از انتشار اخبار محققان مختلفی این فاجعه عظیم را مورد بررسی قرار دادند . نقشه ای از محیط تعیه شد, عمق اب , فاصله بین دو خشکی و محاسبات دیگر به کامپیوتری داده شد .. نتیجه وحشتناکتر از ان بود که انها فکر میکردند . از میان بادها و طوفانها , طوفان " N.G.S " که در سال 1982 جنوب فلوریدا را مورد حمله قرار داده بود برای این محاسبه در نظر گرفته شده بود . این طوفان از گروه B میباشد که تقریباً

مشابه ان هر سال سواحل امريكا را مورد اماج قرار مي دهد . بخاطره كم عمق بودن ان منطقه نسبت به جاهای ديگر و همچنين نزديكي دو ساحل ... سونامي وحشتناك حاصل ميشود .. همانگونه كه مستحضر هستيد .. امواج وقتي در مكانهای عمق دار اقيانوس شكل ميگيرد قدرت انچنانی ندارد .. اما هرچه كه به ساحل نزديك ميشود ارتفاع ان افزايش و قدرت تخریب ان بسيار گسترده ميشود . مشابه همان سونامي كه چند سال كشورهای شرق اسيا را مورد تهاجم گسترده خود قرار داد . پس از نظر علمي هم ان منطقه مناسب ترين مكان برای عذاب الهی بوده است ... تصوير اين محاسبه و همچنين شدت تخریب ان در تصويری كه برای شما در نظر گرفته شده كاملاً" نمايان است .

رامسس دوم - فرعونى كه مورد غضب پروردگار قرار گرفت .
 فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِيَدَيْكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا
 لَغَافِلُونَ

پس امروز نجات میدهیم بدنت را تا باشی برای ایندگان نشانه ای و همانا

بسیاری از مردم از نشانه های ما غافلند . 92 - یونس
(آیا آنهایی که قرآن را قبول ندارند فقط و فقط به همین یه آیه اکتفاء
نمیکنن؟؟؟؟ و به واقعیت قرآن پی نمیبرن)

یکی از سئوالاتی که باستان شناسان و همچنین محققان بدنبال پیدا
کردن جوابی برای ان هستند, فرعونى است که مورد غضب پروردگار یکتا
قرار گرفت است . اکثر مورخان اعتقاد دارند " رامسس دوم " فرعون
معاصر حضرت موسى (ع) بوده است .

مفسران قران مجید هم بر این عقیده هستند ,شرح حالی که در آیات
قران وجود دارد بیشتر از همه با رامسس دوم مطابقت دارد - که در طول
مطلب به ان اشاره خواهم کرد . رامسس دوم پادشاهی است که در
جنگ جان خود را از دست داده است - متاسفانه کتیبه های و ستون
های تاریخی که در وصف پادشاهان حک می شده است اطلاعات زیادی
در این زمینه به ما نمیدهد, برای مردم و بخصوص وارثان تاج و تخت این
لکه ننگی بوده که در تاریخ از خدایشان به عنوان یک شکست خورده یاد
شود . در اینکه مومیایی رامسس دوم فاقد زخم یا جراحات ناشی از
جنگ باشد- شکی وجود ندارد .. و همین ادعا میتواند نشانی از غرق
شدن این فرعون به امر پروردگار باشد . " رامسس کبیر یا رامسس دوم "
در سن 22 سالگی به فرمانروائی مصر میرسد و تا سن 92 سالگی
مناطق بسیاری را با جنگ و خونریزی تصرف می کند . او کشورگشائی
بسیاری در فلسطین - لبنان - سوریه - ترکیه داشته است و بخاطره
خراجهای که از حکام دیگر ولایات میگرفته- ثروت بیشماری را جمع اوری
می کند . در کتیبه های بجامانده از رامسس دوم به عنوان پروردگار و
خداوند بی همتا یاد شده است . مجسمه غولپیکر او امروزه

بازدیدکنندگان بسیاری را مجذوب خود کرده است

<http://www.namvar.ir/MOSA.htm>

حالا میخواهم بگم آیا واقعا به این کتاب آسمانی که 1400 سال پیش فرستاده شده باور نمیکنین فقط به همین آیه 92 سوره یونس که گوش بدین آن که با عقل خود بی اندیشد باور میکند که خدایی وجود دارد دیگر چه میخواهین .

عصای موسی و موسایی دیگر در زمانی دیگر

وجود مبارك امام عصر(ع) علاوه بر صحف انبياي الهي، علم انبيا و اسم اعظم، ودایع و آثار انبياي الهي را نیز به ارث برده است که در اینجا با بهره‌گیری از روایات معصومین(ع) به برخی از این ودایع اشاره می‌کنیم:

1. عصای موسی(ع)

امام باقر(ع) فرمود:

عصای موسی از آن آدم(ع) بود که به شعیب رسید و سپس به موسی بن عمران رسید، آن عصا نزد ماست و اندکی پیش ندم بود؛ مانند وقتی که از درختش جدا شده سبز است و چون از او سؤال شود جواب گوید و برای قائم ما (حضرت مهدی(ع)) آماده گشته است، او (حضرت مهدی) با آن، همان کار که موسی می‌کرد انجام دهد. آن عصا هراس‌آور است و ساخته‌های جادوگران را می‌بلعد و به هر چه مأمور شود انجام دهد؛ چون حمله کند هر چه به نیرنگ ساخته‌اند می‌بلعد و برایش دو شعبه باز شود که یکی در زمین و دیگری در سقف باشد و میان آنها (میان دو فکش) چهل ذراع باشد و نیرنگ ساخته‌ها را با زبانش می‌بلعد. (به‌طوری که در زمان حضرت موسی(ع) سحر ساحران را بلعید)2.

امام صادق(ع) نیز فرمود:

الواح موسی(ع) (تورات) و عصای او نزد ماست و ما وارث پیامبرانیم3. با توجه به این روایت می‌توان گفت: عصای حضرت موسی(ع) و تورات دست به دست به حضرت صادق(ع) و پس از ایشان هم دست به دست به سایر ائمه رسیده است و اکنون نیز این عصا در اختیار امام مهدی(ع) که خداوند ظهورش را نزدیک گرداند قرار دارد.

عصای حضرت موسی چندین معجزه داشته که قرآن به آنها اشاره کرده است:
1. مار شدن عصا هنگام مبعوث شدن حضرت موسی(ع) به پیامبری: در سوره قصص،

آیه 31 می‌فرماید:
و [فرمود:] «عصای خود را بیفکن». پس چون دید آن مثل ماری می‌جنبید، پشت کرد و برنگشت. «ای موسی، پیش آی و مترس که تو در امانی».
2. اژدها شدن عصا نزد فرعون: در سوره شعراء، آیه 32 می‌فرماید:
پس عصای خود بیفکند و به ناگاه آن اژدهایی نمایان شد.
3. بلعیدن سحر ساحران توسط عصا: در سوره شعراء، آیات 45 و 46 می‌فرماید:
پس موسی عصایش را انداخت و به ناگاه هر چه را به دروغ برخاسته بودند بلعید. در نتیجه، ساحران به حالت سجده در افتادند.
4. زدن عصا به دریا و باز شدن راه برای نجات قوم بنی‌اسرائیل: در سوره شعراء، آیه 63 می‌فرماید:
پس به موسی وحی کردیم: «با عصای خود برین دریا بزن». تا از هم شکافت، و هر پاره‌ای همچون کوهی سترگ بود.
5. زدن عصا به سنگ و بیرون آمدن دوازده چشمه آب برای اسباط بنی‌اسرائیل: در سوره بقره، آیه 60 می‌فرماید:
و هنگامی که موسی برای قوم خود در پی آب برآمد، گفتیم: «با عصایت بر آن تخته سنگ بزن». پس دوازده چشمه از آن جوشیدن گرفت...
این عصا، در ابتدا متعلق به حضرت آدم(ع) بوده و سپس به حضرت شعیب(ع) رسیده و آنگاه که موسی(ع) به خدمت حضرت شعیب(ع) درآمد آن عصا به او رسید. در کتاب‌های تاریخ انبیا برای این عصا حوادث و وقایع گوناگونی نقل شده است.

2. سنگ حضرت موسی(ع)

قرآن کریم در دو مورد از این سنگ یاد کرده است؛ یکی آیه 60 سوره بقره که پیش از این ذکر آن گذشت و دیگری آیه 160 سوره اعراف که می‌فرماید:
و آنان را به دوازده عشیره که هر يك امتی بودند تقسیم کردیم، و به موسی وقتی قومش از او آب خواستند وحی کردیم که با عصایت بر آن تخته سنگ بزن. پس، از آن دوازده چشمه جوشید. هر گروهی آبشخور خود را بشناخت.
امام باقر(ع) درباره این سنگ می‌فرماید:
چون حضرت قائم در مکه قیام کند و خواهد که متوجه کوفه شود منادیش فریاد کند که کسی خوردنی و آشامیدنی همراه خود بر ندارد و سنگ حضرت موسی(ع) که به وزن يك بار شتر است با آن حضرت است. در هر منزلی که فرود آیند، چشمه آبی از آن سنگ بجوشد که گرسنه را سیر و تشنه را سیراب کند و همان سنگ توشه آنهاست تا هنگامی که در نجف به پشت کوفه فرود آیند.
در خصوص سنگ موسی(ع) ذکر چند نکته لازم است:
الف) الف و لام «حجر» در این آیه (بعصاك الحجر)، الف و لام معرفه است؛ یعنی این سنگ خاص و نه هر سنگی، لذا این سنگ به عنوان یکی از ودایع نبوت به دست امام عصر(ع) رسیده است و در هنگام ظهور و قیام حضرت مهدی(ع) این سنگ به عنوان توشه بین راه یاران آن حضرت مورد استفاده قرار می‌گیرد و احادیث مربوط مبین این موضوع است.
ب) در زمان موسی(ع) چون قوم بنی‌اسرائیل دوازده سبط بودند5، و این اسباط با هم اختلاف داشتند، دوازده چشمه از آن سنگ بیرون آمد تا هر گروهی چشمه آبی برای خود داشته باشند، اما در هنگام ظهور و قیام حضرت مهدی(ع) چون اختلاف و تفرقه‌ای بین یاران امام مهدی(ع) نیست، از آن سنگ فقط يك چشمه آب بیرون خواهد آمد و این توضیح قسمت دیگر آیه است که فرمود: « فانفجرت منه اثنتا عشرة عیناً».
سنگ حضرت موسی(ع) به عنوان یکی از ودایع نبوت دست به دست به وسیله اوصیای بعد از موسی(ع) به دست پیامبر اکرم(ص) رسیده و بعد از ایشان هم به دست امام الوصی، علی(ع)، تا حال حاضر که نزد خاتم‌الوصیاء، مولانا المهدی(ع)

است.

3. تابوت الشهاد \ (تابوت سکینه)

امام صادق(ع) فرمود:

داستان سلاح در خاندان ما، داستان تابوت است در بني اسراييل؛ تابوت در هر خانداني از بني اسراييل که پيدا مي گشت، نبوت به آنها داده مي شد، هر کس از ما هم که سلاح به دستش رسد امامت به او داده مي شود.6. نام «تابوت سکینه» يك بار در سورة بقره، آية 248 ذکر شده است که مي فرمايد: و پيامبرشان گفت: دليل و نشانه بر پادشاهي او اين است که تابوتي به سوي شما مي آيد که در آن سکینه و آرامشي از ناحية پروردگارتان وجود دارد و از آنچه را که آل موسي و آل هارون باقي گذاشته اند و آن تابوت به وسيله فرشتگان حمل مي شود، به راستي در آن معجزه و دليل براي شماست چنانکه مؤمن باشيد. «تابوت سکینه» با نامهاي صندوق عهد، تابوت يهوديان، تابوت مقدس، صندوق تورات، تابوت بني اسراييل و تابوت الشهاده ناميده شده است. که اين نام اخير در دعاي «سمات» ذکر شده است، آنجا که مي فرمايد:

تابوت سکینه، طبق نوشته ها، صندوقي بوده است که الواح سنگي و احکام ده گانه (تورات) در آن قرار داشته بود و هر وقت قوم بني اسراييل حرکت مي کرد، اين صندوق را با حرمت فراوان در ارايه اي نهاده و پيشاپيش خود روان مي داشتند و در جنگ نيز آن را پيشاپيش صفوف قرار مي دادند تا باعث ثبات قدم و آرامش لشکريان گردد. اين صندوق به فرمان حضرت موسي(ع) ساخته شده بود و علاوه بر آن الواح (دو لوح سنگي)، کاسه اي از «من»؛ يعني همان غذاي آسماني که در سورة اعراف، آية 160 از آن ياد شده است، نيز در آن قرار داده بودند.7. تا اينکه فلسطيني ها به يهوديان تاختند و بر آنها مسلط شدند و صندوق عهد را از ايشان گرفتند. بعد از آن حضرت داود(ع) جالوت، پادشاه فلسطيني ها را کشت و صندوق را به يهوديان باز گرداند.

تا زمان حضرت سلیمان(ع) اين صندوق در معبد «قبة الرمان» قرار داشت. گفتني است که از قبة الرمان نيز در دعاي سمات ياد شده است: و [تو را مي خوانم] به آن مجد و بزرگواري است که براي موسي بن عمران(ع) بر فراز قبة الرمان قرار داشت.8.

مطالب ديگري نيز در خصوص تابوت سکینه رسیده است؛ از جمله در کتاب قرب الإسناد حميري (ص164) حديثي از امام موسي بن جعفر(ع) نقل شده که حضرت درباره تفسير «سکینه» در آية «فيه سکينة من ربکم...» فرمود: اين سکینه رايحه اي است بهشتي که به شکل صورت انساني از صندوق خارج مي شد و آن صندوق هم اينک نزد ماست. و همين معنا نيز از حضرت رضا(ع) رسیده است.

تابوت الشهاده اکنون نزد امام مهدي(ع) است. پيامبر اکرم(ص) در اين باره مي فرمايد: صندوق مقدس از درياچه طبريه به دست وي (امام مهدي(ع)) آشکار مي شود و آن را آورده و در پيشگاه مقدس او در بيت المقدس قرار مي دهند و چون يهوديان آن را مشاهده مي نمايند به جز اندکي، بقيه آنان ايمان مي آورند.9

4. پيراهن حضرت يوسف(ع)

مفضل بن عمر گويد، امام صادق(ع) به من فرمود:

مي داني پيراهن يوسف(ع) چه بود؟ عرض کردم، نه، فرمود: چون براي ابراهيم(ع) آتش افروختند، جبرئيل(ع) جامه اي از جامه هاي بهشت بر ايش آورد، او پوشيد و با آن جامه گرما و سرما به ابراهيم زياني نمي رسانيد. چون مرگ ابراهيم رسيد، آن را در غلافي نهاد و به اسحاق آويخت و اسحاق آن را به يعقوب آويخت و چون يوسف(ع) متولد شد آن را به او آويخت و در بازوي او بود تا امرش به آنجا که بايست رسيد (زام

حکومت مصر را به دست گرفت؛ چون یوسف آن را در مصر از غلاف بیرون آورد، یعقوب بوی خوش آن را دریافت و همین است که گفت: «اگر نادانم نمی‌خوانید من بوی یوسف را احساس می‌کنم» 10 و آن همان پیراهنی بود که خدا از بهشت فرستاده بود. عرض کردم: قربانت گردم، آن پیراهن به چه کسی رسید؟ فرمود: به اهلش رسید و هنگامی که قائم ما (امام مهدی(ع)) ظهور کند، با او خواهد بود، سپس فرمود: هر پیغمبری که دانش یا چیز دیگری را به ارث گذاشته به آل محمد(ص) رسیده است. 11

همان‌طور که در این حدیث طولانی آمده است، امام صادق(ع) حقیقت این پیراهن را بیان فرموده که از کجا آمده و در نهایت به دست اهل بیت(ع) رسیده است و این پیراهن از جمله مواریث انبیا(ع) به شمار می‌آید. همین يك حدیث در توضیح پیراهن حضرت یوسف(ع) ما را کفایت می‌کند. این پیراهن نیز هم‌اکنون نزد حضرت حجة بن الحسن العسکری(ع) است.

5. طشت حضرت موسی(ع)، انگشتر حضرت سلیمان(ع)، شمشیر، پرچم و زره پیامبر اکرم(ص)

تعدادی دیگر از مواریث انبیا(ع) نیز هستند که آنها هم هر کدام بنا بر حکمت و مصلحتی، در اختیار امام مهدی(ع) اند. برای روشن شدن مطلب به ذکر يك حدیث مفصل اکتفا می‌کنیم. بخشی از حدیثی که از امام صادق(ع) در این زمینه نقل شده، به شرح ذیل است: همانا شمشیر رسول خدا(ص)، پرچم، جوشن، زره و خود پیامبر(ص)، پرچم ظفربخش پیامبر(ص)، الواح موسی و عصای او، انگشتر سلیمان بن داود، طشتی که موسی(ع) قربانی را در آن انجام داد، اسمی که نزد پیامبر(ص) بود و چون آن را میان مسلمانان و کفار می‌گذاشت که از مشرکان به مسلمانان نشانه‌ای نرسد (و من آن را می‌دانم) و هر آنچه را که فرشتگان آورده‌اند نزد من است، داستان سلاح در خاندان ما همان داستان تابوت است در بنی‌اسرائیل، و بر در هر خانه‌ای که تابوت پیدا می‌شد، نشانه‌ای اعطای نبوت بود و سلاح به هر کس از خانواده ما رسد امامت به او داده می‌شود. همانا پدرم، امام باقر(ع)، زره رسول خدا(ص) را پوشید، دامنش اندکی به زمین می‌کشید و من آن را پوشیدم همچنان بود؛ قائم ما، امام مهدی(ع)، کسی است که چون آن را پوشد به اندازه قامتش باشد. انشاءالله 12. این حدیث به‌طور صریح بخشی از ودایع نبوت و مواریث انبیا(ع) را ذکر کرده است و تصریح نموده که همه آنها به دست ائمه رسیده و در نهایت نیز به خدمت امام عصر، حضرت مهدی(ع) می‌رسد. همچنین در کتاب الغیبة نعمانی از محمد ابن مسلم روایت شده است که امام صادق(ع) فرمود:

خداوند بر خلاف وقتی که تعیین کنندگان وقت ظهور امام مهدی(ع) معین کرده‌اند، عمل می‌کند. پرچم قائم، همان پرچم رسول خداست که جبریل در روز جنگ بدر از آسمان آورد و آن را در میان جنگ به اهتزاز درآورد، آنگاه جبریل عرض کرد: ای ابامحمد، به خدا قسم این پرچم، از پنبه و کتان و ابریشم و حریر نیست. پیامبر فرمود: پس از چیست؟ گفت: برگ درخت بهشت است. پیغمبر آن را در جنگ برافراشت، سپس پیچید و به دست علی(ع) داد و پیوسته نزد آن حضرت بود تا اینکه در روز جنگ بصره (جمل) حضرت آن را برافراشته نمود و خدا او را پیروز گردانید؛ آنگاه علی(ع) آن را پیچید و همیشه نزد ما بوده و هست و دیگر هیچ‌کس آن را نمی‌گشاید تا اینکه قائم ما(ع) قیام کند. وقتی قائم قیام نمود، آن را به اهتزاز درمی‌آورد و هرکس در شرق و غرب عالم باشد آن را می‌بیند؛ رعب و ترس از وی يك ماه زودتر، از پیش روی و چپ و راست او رفته و در دل‌ها جای می‌گیرد. آنگاه گفت: ای ابا محمد او به خونخواهی پدرانش قیام می‌کند و سخت خشمگین است و از اینکه خداوند بر این خلق غضب نموده متأسف است. او پیراهن پیامبر(ص) را که در جنگ احد پوشیده بود، به تن دارد

و عمامه و زره پیغمبر را که به قامت وی، رساست می‌پوشد و ذوالفقار، شمشیر پیغمبر را در دست دارد، سپس شمشیر برمی‌کشد و هشت ماه از کشته‌های بی‌دینان، پشته‌ها می‌سازد...»¹³

دو روایت یادشده دقیقاً روشن می‌کند که تمامی مواردی انبیای الهی در نهایت به دست باکفایت جان جهان، امام مهدی (ع)، می‌رسد.

و حدیث ذیل اثبات می‌کند که تمامی ودایع و وصایای انبیای الهی (ع) توسط حضرت ابوطالب (ع) به دست پیامبر اکرم (ص) رسیده است.

درست بن ابی منصور می‌گوید:

از امام هفتم (ع) پرسیدم: آیا رسول خدا (ص) مأمور پیروی از ابوطالب (ع) بود؟ و ابوطالب از طرف خدا بر او حجت بود؟ فرمود: نه، ولی ابوطالب نگهدار ودایع نبوت بود و وصایا نزد وی سپرده شد، و او آنها را به آن حضرت (ص) داد. گفتم وصایا را به او داد به حساب اینکه حجت بر او (پیغمبر) بود؟ فرمود: اگر حجت بر او بود وصیت را به او نمی‌داد. گفتم: پس ابوطالب حالش چگونه بود؟ فرمود: به پیغمبر و هر چه آورده بود اقرار کرد و وصایا را به او داد و همان روز درگذشت.¹⁴

پی‌نوشت‌ها:

1. قمی، شیخ عباس، مفاتیح‌الجنان، زیارت حضرت صاحب‌الأمر به نقل از سیدبن طاووس.
2. کلینی، الکافی، ج1، باب ما عند الأئمة من آیات الأنبياء عليهم السلام، ص231، ح1؛ مجلسی، بحار الأنوار، ج52، ص318، ح19.
3. کلینی، همان، ج2.
4. همان، ج3؛ مجلسی، همان، ص324؛ همو، حیوة القلوب، ج1، ص248؛ طیب، سید عبدالحسین، أطیب البیان فی تفسیر القرآن، ج5، ص6.
5. اسباط دوازده‌گانه عبارت بودند از: 1. بنی روبیل؛ 2. بنی شمعون؛ 3. بنی جاد؛ 4. بنی یهودا؛ 5. بنی یساکار؛ 6. بنی زبولون؛ 7. بنی یوسف؛ 8. بنی بنیامین؛ 9. بنی اشیر؛ 10. بنی دان؛ 11. بنی نفتالی؛ 12. بنی لاوی.
6. کلینی، محمد بن یعقوب، همان، باب أن مثل سلاح رسول الله مثل التابوت فی بنی اسرائیل، ص238، ح1 و 4.
7. قمی، شیخ عباس، همان.
8. همان.
9. الملاحم والفتن، ص57؛ صافی گلپایگانی، لطف‌الله، منتخب‌الأثر، ص309.
10. سورة یوسف (12)، آیه 94.
11. کلینی، همان، ص232، ح5؛ مجلسی، همان، ص327، ح45؛ همو، حیوة القلوب، ج1، ص184.
12. کلینی، همان، باب ما عند الأئمة من سلاح رسول الله (ص) و متاعه، صص232-233، ح1؛ مجلسی، همان، ص360، ح129.
13. نعمانی، کتاب الغیبة، ص
14. کلینی، همان، باب مولد النبی (ص) و وفاته، ص445، ح18.

منبع وبلاگ: [اعجاز قرآن](#)

<http://islamlibrary.persiangig.ir>

[/http://islam-pdf.persiangig.ir](http://islam-pdf.persiangig.ir)